

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212432
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6912212432.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35807598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca podal na súd dňa 27. 09. 2012 žaloby, ktoré boli vedené pod spisovými značkami 12C/115/2012, 12C/117/2012, 12C/122/2012 a 12C/123/2012. Vo všetkých týchto veciach sa domáhal na žalovanom zaplata náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Uznesením zo dňa 20. 08. 2014 č. 12C/115/2012-31 súd uvedené veci 12C/115/2012, 12C/117/2012, 12C/122/2012 a 12C/123/2012 spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 12C/115/2012, keďže všetky sa týkajú tých istých účastníkov a právne a skutkovo spolu súvisia.

Žalobu vo veci 12C/115/2012 (pred spojením) odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi Y. S.. Vec je vedená u exekútora pod č. Z. XXXX/XXXX. Súd vo veci poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 10/28/2009 (správne 28. 10. 2009 - pozn. súdu) a podal postupom podľa § 44 Ex. por. návrh na zmenu exekútora. Legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, čo sa však nestalo napriek tomu, že podaný návrh spĺňa všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Ex. poriadkom resp. O. s. p. Súd mal podľa § 44 ods. 7 resp. ods. 8 Ex. por. rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Postup exekučného súdu preto hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priedahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Súd nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Preto si uplatnil náhradu majetkovej škody 175,- eur ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne

uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom (konkrétne ide o 70,- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému + 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému + 50,- eur na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom + 15,- eur na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikčné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania = spolu uplatnených 175,- eur). Ďalej si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a to v sume 387,24 eur počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Uvedenú sumu uplatňuje ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, m. i. ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žaloby vo veciach pôvodne vedených pod č. 12C/117/2012, 12C/122/2012 a 12C/123/2012 odôvodnil tak isto ako vo veci 12C/115/2012 s nasledovnými rozdielmi:

Vo veci 12C/117/2012 ide o dlžníka K. E. a vec je vedená u exekútora pod č. Z. XXXX/XXXX. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil tak isto náhradu nemajetkovej ujmy 387,24 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 12C/122/2012 ide o dlžníka K. V. a vec je vedená u exekútora pod č. Z. XXX/XXXX. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil tak isto náhradu nemajetkovej ujmy 387,24 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 12C/123/2012 ide o dlžníka D. E. a vec je vedená u exekútora pod č. Z. XXX/XXXX. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil tak isto náhradu nemajetkovej ujmy 387,24 eur tiež počítajúc alikvótnym pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Na pojednávanie sa zástupca žalobcu nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania (tento návrh na prerušenie konania bol zamietnutý osobitným rozhodnutím), uvádzané dôvody však súd nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalobcu resp. jeho zástupcu.

Žalovaný sa vo všetkých veciach (pred spojením) písomne vyjadril tak, že žiada žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), kde je potrebné vykonať pred rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Tiež nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (prietahy v konaní), lebo tu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní o disciplinárnom previnení sudcu, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo z rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by sa skonštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody, namietal, že žalobca nepreukázal jednak vznik a jednak ani výšku škody. Požadovať na škodu paušálne sumy

je nesprávne a účelové. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázal aj na to, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je právne neopodstatnená. Žalobu preto žiadal zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Na pojednávanie sa zástupca žalovaného nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením písomných podaní účastníkov aj s prílohami a spisov 1Er/599/2005, 1Er/1490/2004, 1Er/717/2004 a 1Er/722/2004 Okresného súdu Rimavská Sobota a vec posúdil takto:

Žalobca opiera svoju žalobu o nesprávny úradný postup Okresného súdu Rimavská Sobota vo veciach 1Er/599/2005, 1Er/1490/2004, 1Er/717/2004 a 1Er/722/2004 (nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote 30 dní) a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), keď žalovaný na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 9 ods. 1 zákona (v znení v rozhodnom období, kedy malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a teda aj ku vzniku škody a nemajetkovej ujmy, teda v znení do 31. 12. 2012) "štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb."

Podľa § 9 ods. 2 zákona "právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda."

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p." O tomto boli účastníci poučení.

Zo spisu 1Er/599/2005 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu vedeného pod spis. zn. Z. XXXX/XX a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod spis. zn. Z. XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba vo veci 12C/115/2012 súd zistil, že dňa 14. 04. 2005 žalobca ako oprávnený podal na Exekútorský úrad Mgr. Jozefa Ďuricu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. S. pre vymoženie príslušenstva pohľadávky. Dňom 16. 05. 2005 teda začalo exekučné konanie podľa § 36 ods. 1 a 2 Ex. por. Exekučným titulom bola notárska zápisnica o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou. Na žiadosť exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanej na súd dňa 16. 05. 2005 bolo dňa 10. 06. 2005 pre neho vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 02. 11. 2009 bol podaný na súd návrh oprávneného (žalobcu) na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Ex. por., kedy žiadal poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 11. 11. 2009 súd vyzval exekútora Jozefa Ďuricu na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu. Exekútor zaslal oznámenie dňa 17. 12. 2009. Uznesením zo dňa 02. 06. 2010 súd žiadosti oprávneného na zmenu exekútora došle na súd 02. 11. 2009 vyhovel a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 1Er/1490/2004 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu vedeného pod spis. zn. Z. XXXX/XX a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod spis. zn. Z.

XXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba vo veci 12C/117/2012 súd zistil, že dňa 24. 05. 2004 žalobca ako oprávnený podal na Exekútorický úrad Mgr. Jozefa Ďuricu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému K. E. pre vymoženie 9.380,- Sk s prísl. Dňom 24. 05. 2004 teda začalo exekučné konanie podľa § 36 ods. 1 a 2 Ex. por. Exekučným titulom bola notárska zápisnica o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou. Na žiadosť exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanej na súd dňa 15. 06. 2004 bolo dňa 20. 08. 2004 pre neho vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 02. 11. 2009 bol podaný na súd návrh oprávneného (žalobcu) na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Ex. por., kedy žiadal poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 11. 11. 2009 súd vyzval exekútora Jozefa Ďuricu na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu. Exekútor zaslal oznámenie dňa 08. 01. 2010. Uznesením zo dňa 01. 06. 2010 súd žiadosti oprávneného na zmenu exekútora došlej na súd 02. 11. 2009 vyhovel a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 1Er/717/2004 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu vedeného pod spis. zn. Z. XXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba vo veci 12C/122/2012 súd zistil, že dňa 12. 03. 2004 žalobca ako oprávnený podal na Exekútorický úrad Mgr. Jozefa Ďuricu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému K. V. pre vymoženie 7.800,- Sk s prísl. Dňom 12. 03. 2004 teda začalo exekučné konanie podľa § 36 ods. 1 a 2 Ex. por. Exekučným titulom bola notárska zápisnica o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou. Na žiadosť exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanej na súd dňa 18. 03. 2004 bolo dňa 31. 03. 2004 pre neho vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 02. 11. 2009 bol podaný na súd návrh oprávneného (žalobcu) na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Ex. por., kedy žiadal poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 09. 11. 2009 súd vyzval exekútora Jozefa Ďuricu na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu. Exekútor zaslal oznámenie dňa 21. 12. 2009. Uznesením zo dňa 17. 06. 2010 súd žiadosti oprávneného na zmenu exekútora došlej na súd 02. 11. 2009 vyhovel a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 1Er/722/2004 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu vedeného pod spis. zn. Z. XXX/XX a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod spis. zn. Z. XXXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba vo veci 12C/123/2012 súd zistil, že dňa 12. 03. 2004 žalobca ako oprávnený podal na Exekútorický úrad Mgr. Jozefa Ďuricu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému D. E. pre vymoženie 18.000,- Sk s prísl. Dňom 12. 03. 2004 teda začalo exekučné konanie podľa § 36 ods. 1 a 2 Ex. por. Exekučným titulom bola notárska zápisnica o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou. Na žiadosť exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanej na súd dňa 18. 03. 2004 bolo dňa 31. 03. 2004 pre neho vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 02. 11. 2009 bol podaný na súd návrh oprávneného (žalobcu) na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Ex. por., kedy žiadal poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 09. 11. 2009 súd vyzval exekútora Jozefa Ďuricu na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu. Exekútor zaslal oznámenie dňa 21. 12. 2009. Uznesením zo dňa 14. 06. 2010 súd žiadosti oprávneného na zmenu exekútora došlej na súd 02. 11. 2009 vyhovel a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Podľa § 238 ods. 1 Ex. por. konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Vo všetkých veciach exekučné konanie začalo pred 01. 09. 2005.

Podľa § 44 ods. 6 vety prvej Ex. por. v znení do 31. 08. 2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi.

Lehota 30 dní na rozhodnutie o žiadosti o zmene exekútora, na ktorú sa žalobca odvoláva, platí len v konaniach, ktoré začali po 31. 08. 2005.

Aj keď lehota na rozhodnutie o žiadosti zákonom stanovená nebola, súd bol povinný rozhodnúť o žiadosti bez zbytočných prietahov. Je však známe z činnosti súdu, že práve podania žalobcu bolo problematické vybavovať priebežne, keď tento podával často hromadné podania, ktorých vybavenie nie je možné naraz a samozrejme súd musí vybavovať aj podania účastníkov iných konaní. Pri rozhodovaní pritom v

žiadnom prípade nejde o jednoduchú, automatizovanú činnosť zo strany súdu, ktorá by nevyžadovala žiadnu právnu úvahu.

Súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá je ustálená v tom, že je potrebné skúmať, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa troch základných kritérií - zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu. Nedodržanie lehôt automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (I. ÚS 70/02).

Tiež z odôvodnenia uznesenia zn. II.ÚS 245/2013-17, ktorým Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv, vyplýva, že žalobca pred okresným súdom inicioval značne vysoký počet exekučných konaní (stovky až tisíce exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach). Tento fakt je nevyhnutné vziať do úvahy a to smerom ku kritériám posudzovania prieťahov a v záujme ochrany práv a slobôd iných. Povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa s veľkým množstvom podaní sťažovateľa (žalobcu) ipso facto zvyšuje faktickú zložitosť vecí z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania sťažovateľa. V takýchto prípadoch je možné z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania predmetných konaní. Ústavný súd konštatoval, že povinnosť okresného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi sťažovateľa sa tak nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou tohto súdu poskytnúť súdnu ochranu bez zbytočných prieťahov a v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa pred dotknutým súdom uchádzajú o súdnu ochranu. Poukázal aj na obdobný názor v rozhodnutí sp. zn. II ÚS 64/97.

Žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu na zmenu v tvrdenej zákonom stanovenej 30 dňovej lehote.

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Na to, aby bolo možné žalobcovi priznať náhradu škody a nemajetkovú podľa § 17 zákona, museli by byť kumulatívne splnené tri základné podmienky, a to 1/ existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2/ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ako už bolo vyššie uvedené, zákonom stanovená lehota na rozhodnutie o žiadosti o zmenu exekútora nebola.

Pokiaľ ide o požadovanú náhradu škody 175,- eur (v každej spojenej veci), žalobca ničím nepreukázal, o aké konkrétne výdavky na správu pohľadávky v týchto konkrétnych exekučných veciach by malo ísť, výdavky na udržiavanie a správu informačného systému nie sú výdavkom, ktorý by vyplýval z prípadného nesprávneho úradného postupu, ale sú bežným výdavkom organizácií. Výdavok 50,- eur na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom nie je ani len jednoznačný (nie je zrejmé, aký súvis by mal byť medzi tvrdeným neskorým rozhodnutím súdu o komunikáciou s pôvodným súdnym exekútorom), nieto ešte preukázané (o aké listiny a o akú komunikáciu by malo ísť).

Tak isto žalobca, ktorý ako právnická osoba uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, by musel v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti a to

v bezprostrednej (nie iba tvrdenej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, žalobca však existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal, a teda nemohol preukázať ani príčinnú súvislosť s tvrdeným nesprávnym úradným postupom.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žaloby podal, boli splnené kumulatívne všetky tri zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona (viď vyššie), a tým ani splnenie predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, súd žalobu ako neodôvodnenú v celom rozsahu zamietol.

K obrane žalovaného súd poznamenáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci, ktorá bola dostatočným spôsobom identifikovaná a tiež nebolo dôvodu zaoberať sa ani námietkou premĺčania, lebo žalovaný ju vzniesol pre prípad, že by návrh na zmenu exekútora bol na súd podaný pred 23. 04. 2009, o čo v daných prípadoch nejde. Keď žaloba bola zamietnutá ako neodôvodnená, nie je dôvod ani na zisťovanie, či bola podaná žiadosť žalobcu podľa § 15 ods. 1 zákona riadne predbežne prerokovaná.

Žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia), náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bola priznaná, avšak žalovaný si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. do 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku, a preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanému trovy vznikli.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žaloby podal, boli splnené kumulatívne všetky tri zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona (viď vyššie), a tým ani splnenie predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, súd žalobu ako neodôvodnenú v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.